

Zobacz więcej w księgarni religijnej Izajasz:

[Eucharystia, moja miłość](#)

Katarzyna Mechtylda de Bar

Eucharystia, moja miłość

Izajasz.pl

Księgarnia religijna Izajasz.pl

Zobacz więcej w księgarni religijnej Izajasz:

[**Eucharystia, moja miłość**](#)

Z TRADYCJI MNISZEJ

57

KATARZYNA MECHTYLDA DE BAR

**EUCHARYSTIA,
MOJA MIŁOŚĆ**

Zobacz więcej w księgarni religijnej Izajasz:

[Eucharystia, moja miłość](#)

KATARZYNA MECHTYLDA DE BAR

EUCHARYSTIA, MOJA MIŁOŚĆ

Izajasz.pl

Z oryginału francuskiego przełożyły
Siostry Benedyktynki od Nieustającej Adoracji
z klasztoru warszawskiego

TYNIEC

WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Księgarnia religijna Izajasz.pl

SPIS TREŚCI

POCHODZENIE TEKSTÓW ORAZ OBJAŚNIENIE SKRÓTÓW	7
WSTĘP	9
M. MECHTYLDA OD NAJSW. SAKRAMENTU (KATARZYNA DE BAR) 1614–1698 – RYS BIOGRAFICZNY	11
Z PISM MATKI MECHTYLDY	
DUCHOWOŚĆ INSTYTUTU.....	49
ROK LITURGICZNY Z MATKĄ MECHTYLDĄ.....	103
LISTY DO KLASZTORU WARSZAWSKIEGO	163
LITERATURA DOTYCZĄCA MATKI MECHTYLDY DOSTĘPNA W JĘZYKU POLSKIM:	175

WSTĘP

Jak uwielbiać Boga? Jak odpowiedzieć na Jego nieskończoną miłość? Jak wynagrodzić Mu obojętność i pogardę, której doznaje od swoich uwikłanych w grzech stworzeń?

Od najmłodszych lat wrażliwe serce Katarzyny de Bar, wyczulone szczególnie na Misterium Eucharystii, poszukiwało sposobów uczczenia tej wielkiej Tajemnicy. Urodzona 31 grudnia 1614 r. w Lotaryngii w pobożnej rodzinie mieszczańskiej, obdarzona licznymi darami naturalnymi i nadprzyrodzonymi pragnie cała poświęcić się dla Boga i Jego chwały. Życie nie oszczędzi jej trudnych prób: przedwczesna śmierć mamy, okrucieństwa wojny trzydziestoletniej wraz jej konsekwencjami – głodem i zarazą. W takim tyglu kształtuje się charakter przyszłej przełożonej i założycielki Instytutu Benedyktynek od Nieustającej Adoracji Najświętszego Sakramentu.

Matka Mechtylda od Najświętszego Sakramentu – takie imię zakonne przyjęła – obficie czerpie z duchowych tradycji zakonu benedyktyńskiego, który w XVII-wiecznej Francji przeżywa swój renesans. Zresztą cały ten wiek, zwany „złotym wiekiem du-

chowości francuskiej”, charakteryzuje się ożywieniem gorliwości wśród zakonników, kleru i świeckich. Są to piękne owoce Soboru Trydenckiego, który w minionym stuleciu zmierzył się z błędami protestantyzmu i dał nowy impuls do odrodzenia Kościoła.

Matka Mechtylda będzie wzrastać w tym duchowym klimacie wzbogacając go jednak o swoje indywidualne, cenne doświadczenia. W swoich pismach oraz bardzo bogatej korespondencji przekaze doktrynę solidną i piękną, która karmić będzie jej duchowe dzieci – tak zakonnice jak i świeckich – przez kilka stuleci aż do dnia dzisiejszego.

Prezentowany tomik zawiera fragmenty tekstów Katarzyny de Bar, które zostały pogrupowane tematycznie. W części pierwszej ukazane są wskazania dla życia chrześcijańskiego ukierunkowanego szczególnie na Tajemnicę Eucharystii, czyli charyzmat Instytutu. Druga część to jakby mały rok liturgiczny – konferencje Założycielki lub listy pisane z okazji świąt i uroczystości Pana Jezusa, Matki Bożej, świętych. Również tutaj można z łatwością zauważyć, jak ich Autorka powraca wciąż do Eucharystii i jak w jej świetle odczytuje całą resztę. Na końcu zamieszczone zostały wybrane listy do klasztoru warszawskiego, pierwszej fundacji „zagranicznej”, która powstała jeszcze za życia Matki Mechtyldy.

M. MECHTYLDA OD NAJŚW. SAKRAMENTU (KATARZYNA DE BAR) 1614–1698

W domu rodzinnym

Katarzyna de Bar urodziła się 31 grudnia 1614 r. w Saint-Dié w Lotaryngii – wówczas niezależnym księstwie. Jeszcze tego samego dnia została ochrzczona. Nie była święta już od kołyski, niemniej jej świadomość całkowitej przynależności do Boga i pragnienie poświęcenia się Mu w życiu zakonnym datują się od najwcześniejszego dzieciństwa. Aby to niesforne i uparte dziecko zrezygnowało ze swych kapryśków, trzeba było posłużyć się magiczną formułą: „Jeśli tak będziesz postępować, nigdy nie zostaniesz zakonnicą!” Skutkowało natychmiast!

Do Pierwszej Komunii św. przystąpiła mając lat 9, a więc wcześniej niż to wówczas było przyjęte. Rodzice zatroszczyli się nie tylko o rozwój pobożności Kasi, ale także zapewnili jej solidne, jak na owe czasy, wykształcenie. Ona sama jednak nawet swój autentyczny zapal do nauki podporządkowywała ży-

ciu modlitwy. Przedwczesna śmierć matki utrudniła jej realizację powołania – owdowiały ojciec nie chciał zgodzić się na rozstanie z córką – w końcu jednak udało jej się pokonać jego opór.

Anuncjotka

W listopadzie 1631 r., mając lat 17, wstępuje do anuncjatek w Bruyeres. Później powie, że „chciała być zakonnica – i nic więcej”, wybór zakonu pozostawiła więc ojcu, dla którego oczywiście głównym kryterium była odległość klasztoru od domu rodzinnego. Katarzyna jest jednak szczęśliwa: odpowiada jej maryjny charakter tego zgromadzenia, niedawno przybyłego z Francji, cieszy się spełnieniem swych pragnień. Po dwóch miesiącach otrzymuje habit i przyjmuje imię: Katarzyna od św. Jana Ewangelisty. Profesję składa w 1633 r., a w dwa lata później stoi już na czele swojej wspólnoty.

Przełożństwo jej przypada na bardzo trudny czas wojny trzydziestoletniej. Lotaryngię zalewają wojska szwedzkie. Dwudziestoletnia przełożona musi podejmować trudne i odpowiedzialne decyzje, od których zależy bezpieczeństwo i życie powierzonych jej pieczy zakonnicek. W maju 1635 r. na wieść o szybko zbliżających się Szwedach, anuncjotki ratują się ucieczką. Z klasztoru w Bruyeres pozostaną

już wkrótce tylko zgłiszcza. Dla m. Katarzyny od św. Jana i jej wspólnoty rozpoczyna się trzyletni okres tułaczki: Saint-Dié, Badonvillers, Épinal, Commercy, znów Épinal, Saint-Dié. Ucieczka przed żołnierzami, skrajne ubóstwo, głód, nieudane próby osiedlenia się gdzieś na stałe, wreszcie zaraza, na którą umiera większość sióstr. Pod koniec 1637 r. zostało już tylko 5 zakonnice a m. Katarzyna jest już u kresu sił. Jest wyczerpana fizycznie, przeżywa też ogromne trudności wewnętrzne: ogarnia ją zniechęcenie, pokusy przeciw wierze. Na początku wojny musiała uciekać w męskim przebraniu przed dawnym odrzuconym pretendencem do jej ręki, później niebezpieczeństwo pojawiło się z najmniej oczekiwanej strony – od jednego z przełożonych, który miał ją otoczyć opieką. Spowiednik doradza jej zmianę zakonu, co spotyka się z pragnieniami m. Katarzyny, która już od pewnego czasu myśli o klasztorze surowszym, o ściślejszej klauzurze. Jednak sprawa nie jest prosta: m. Katarzyna nie wie dokładnie, dokąd Bóg ją wzywa, a jako przełożona nie może nagle opuścić swojej wspólnoty. Modli się więc i czeka. (...)

LITERATURA DOTYCZĄCA
MATKI MECHTYLDY DOSTĘPNA
W JĘZYKU POLSKIM:

BORKOWSKA MAŁGORZATA OSB, *O prawo dla Boga. Spotkanie z Matką Mechtyldą*, Warszawa 1992.

STABIŃSKA JADWIGA OSB ap, *Ogień na ołtarzu*, Warszawa 1996.

STABIŃSKA JADWIGA OSBap, *Z Chrystusem w Bogu. Doktryna duchowa Matki Mechtyldy od Najświętszego Sakramentu – Katarzyny de Bar*, Gniezno 2003.

Adresy polskich klasztorów Instytutu Benedyktynki od nieustającej adoracji Najświętszego Sakramentu:

ul. Rynek Nowego Miasta 2
00-229 WARSZAWA
tel. 22 831-49-62
<http://www.benedyktynki-sakramentki.org>
e-mail: mniszki@osbap.org

ul. Przedwiośnie 76/78
51-211 WROCŁAW
tel. 71 330-41-04
e-mail: sakramentki@wroclaw.opoka.org.pl

ul. Rawicza 32

09-100 SIEDLCE

tel. 25 632-27-34

e-mail: klasztor.osb.siedlce@neostrada.pl

Linki związane z Matką Mechtyldą i jej Instytutem:

<http://mechtylda.info> – strona w języku polskim dotycząca Matki Mechtyldy

<http://mectilde.info> – strona w języku francuskim zawierająca oryginalne manuskrypty i publikacje Katarzyny Mechtyldy de Bar oraz osób, z którymi utrzymywała kontakt i innych jej współczesnych

<https://sites.google.com/site/osbadperp> – międzynarodowa strona Instytutu Benedyktynek od nieustającej adoracji Najświętszego Sakramentu